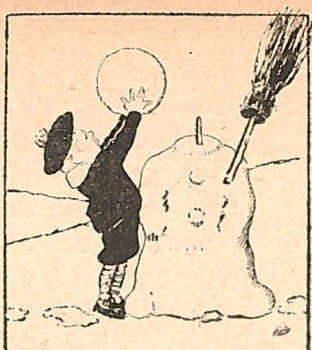
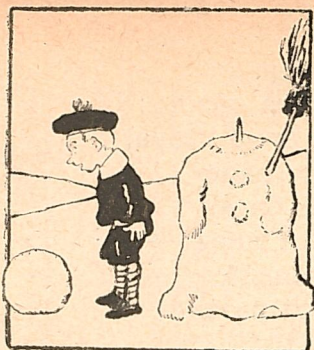

Силно таралежка ритна.
В небесата той отлитна,
После падна на земята,
Полетя из стръмнината.
В лепкав сняг се той увая —
Стана цяла топка бяла.

Тжй тжркаля се, вжргя се,
В долината чак запря се.
Там играч един стоеше
И човек от сняг лепеше.
Топката шом жрна, рече:
— Мойто хубаво човече
И глава си има вече!
Тя самичка тук пристигна. —
И той топката издигна,
Па за глава я постави,
Гребна вжглен и добави:
— Ето нос, уста, очички...
Снежко мой надмина всички.
По ржст и по красота
Той е пжрви на света! —

